

Arrest

nr. 203 377 van 2 mei 2018
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. NEERINCKX
Akkerstraat 1
9140 TEMSE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 26 januari 2018 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 13 december 2017 tot weigering van verblijf (bijlage 14).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 maart 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 april 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. NEERINCKX, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. VANBEYLEN, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker meldt zich op 12 mei 2017 aan bij het gemeentebestuur te Antwerpen om een aanvraag om machtiging tot verblijf in te dienen krachtens artikel 10*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Hij is de echtgenoot van H.S., van Albanese nationaliteit, met een verblijfsrecht in België.

Op 14 november 2017 geeft de burgemeester een bijlage 41*bis*. De aanvraag wordt in overweging genomen.

Op 13 december 2017, met kennisgeving op 17 januari 2018, neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissing tot weigering van verblijf (bijlage 14). Dit is de bestreden beslissing, die stelt:

“In uitvoering van artikel 26 §4 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging of de verwijdering van vreemdelingen of van artikel 8 van het koninklijk besluit van 22 juli 2008 tot vaststelling van bepaalde uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen,

wordt de verblijfsaanvraag die ingediend werd door:

Naam: H.

Voorna(a)m(en): A.

Nationaliteit: Albanië

Geboortedatum: 19.04.1968

Geboorteplaats: S.

Identificatienummer in het Rijksregister: (...)

Verblijvende te: (...)

om de volgende reden geweigerd:

Verzoeker kan zich niet beroepen op de bepalingen voorzien in artikel 10§1,4° van de wet van 15.12.1980 op de toegang, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen gewijzigd bij de wet van 08.07.2011.

Het voorgelegde bewijs van goed gedrag en zeden kan niet in aanmerking genomen worden voor de behandeling van het dossier gezien het niet actueel meer is. Het voorgelegde attest van Italië dateert van 18.04.2017. Uit dit stuk kan niet besloten worden dat betrokkene heden nog van onberispelijk gedrag is. De verblijfsaanvraag in het kader van gezinshereniging dient bijgevolg geweigerd te worden. De voorwaarden zoals opgenomen in art. 10bis, §2 van de wet van 15.12.1980 zijn niet voldaan. Er kan aan de hand van een oud strafregister niet toe besloten worden of betrokkene al dan niet een gevaar vormt voor de openbare orde

Van zodra betrokkene bewijst te voldoen aan de voorwaarden van artikel 6 van de wet en alle andere voorwaarden kan hij zijn echtgenote opnieuw vervoegen en een nieuwe aanvraag indienen met recente stavingsdocumenten De andere voorwaarden voor de toepassing van artikel 10 van de wet, werden niet onderzocht. Deze beslissing tot weigering belet de dienst Vreemdelingenzaken niet om bij de indiening van een nieuwe verblijfsaanvraag de andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht.

(...)”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert onder meer de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel. Een onderdeel van het enig middel luidt als volgt:

“(…) De aanvraag van verzoeker wordt geweigerd om reden dat het voorgelegde bewijs van goed gedrag en zeden dd. 18.04.17 niet meer actueel zou zijn op het ogenblik van de bestreden beslissing dd. 13.12.17. De bestreden beslissing overweegt dat uit het stuk niet kan besloten worden dat betrokkene heden nog van onberispelijk gedrag is, en dat derhalve niet aan de voorwaarden van art. 10bis § 2 Vreemdelingenwet voldaan is.

8. Deze weigeringsgrond is manifest onredelijk. Op het ogenblik van het indienen van de aanvraag op 12 mei 2017 was het bewijs van goed gedrag en zeden minder dan één maand oud. De wet bepaalt terzake niets over de maximale "ouderdom" van dit attest. De website van verwerende partij geeft terzake wel aan (eigen onderlijning) (zie stuk 3): Een vreemdeling ouder dan 18 jaar die langer dan drie maanden in België wil verblijven, moet een getuigschrift van het ontbreken van veroordelingen wegens misdaden of wanbedrijven van gemeen recht voorleggen. In de regel moet dit document zijn afgegeven binnen 6 maanden die onmiddellijk aan de datum van indiening van de aanvraag voorafgaan. afgegeven door de bevoegde overheid van het land van oorsprong of van herkomst, en gelegaliseerd, behalve: De Staatssecretaris geeft m.a.w. een eigen (redelijke) interpretatie c.q. invulling aan deze termijn welke geldt voor het bewijs van goed gedrag en zeden. Het strookt inderdaad met de redelijkheid dat de termijn van 6 maanden dient beoordeeld tgo. de datum van indiening van de aanvraag en niet tgo. de datum van de beslissing. In het andere geval is de aanvrager afhankelijk van de behandelingsduur van de aanvraag waarop hij evenwel (normaliter) geen impact heeft. In casu is de betreffende attaché plots van oordeel dat het bewijs van goed gedrag en zeden op ogenblik van de beslissing niet meer actueel zou zijn, en maakt zij daarbij volledige abstractie van het gegeven dat het betreffende bewijsstuk op het

ogenblik van het indienen van de aanvraag minder dan één maand oud was; - dat de behandelingsduur van de aanvraag van verzoeker eerder lang is geweest (7-8 maanden), en dat verzoeker niet verantwoordelijk kan worden gesteld voor deze lange behandelingsduur; - dat verzoeker nooit werd meegedeeld dat hij - hangende de behandeling van zijn aanvraag- het bewijs van goed gedrag zou dienen te actualiseren; - dat verzoeker niet is teruggekeerd naar Italië, doch steeds in België is verbleven bij zijn echtgenote in Antwerpen; Rekening houdende met voorgaande kan een schending van het redelijkheidsbeginsel worden aangenomen. Het is kennelijk onredelijk in hoofde van verwerende partij om te stellen dat het bewijs van goed gedrag en zeden niet meer voldoende actueel zou zijn, terwijl dit stuk volgens de eigen richtlijn van verwerende partij (zie website (stuk 3)) wel in aanmerking kan worden genomen; terwijl verzoeker nooit in kennis werd gesteld dat dit stuk zou dienen geactualiseerd hangende het onderzoek naar zijn aanvraag; terwijl verzoeker niet verantwoordelijk kan worden gesteld voor de behandelingsduur van zijn aanvraag; Deze beslissing wijkt dermate af van een normaal beslissingspatroon en een redelijk mens kan ternauwernood geloven dat de bestreden beslissing op voormelde wijze genomen is zodat een schending van het redelijkheidsbeginsel dient te worden aangenomen.
(...)"

2.2. De verwerende partij antwoordt hierop in haar nota met opmerkingen:

"In het enige middel haalt verzoeker de schending aan van artikel 10bis van de Vreemdelingenwet, van het redelijkheids- en het vertrouwensbeginsel en van de zorgvuldigheidsplicht. Hij betoogt dat de aanvraag om machtiging tot verblijf op 12.05.2017 werd ingediend en het bewijs van goed gedrag en zeden op dat ogenblik minder dan één maand oud was. Verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker zich op 12.05.2017 heeft aangeboden bij het gemeentebestuur om zijn aanvraag in te dienen. Hij werd echter eerst op 24.11.2017, onder een bijlage 41bis, in het bezit gesteld van een bewijs van ontvangst van een aanvraag voor een machtiging tot verblijf. Een bijlage 41bis wordt slechts opgemaakt indien een verblijfsaanvraag volledig is en doorgestuurd kan worden naar het Bestuur. De tijdsperiode tussen het aanbieden bij het gemeentebestuur en het overmaken van het dossier aan het Bestuur heeft te maken met het feit dat verzoekers aanvraag niet volledig was. Verzoeker kan derhalve niet gevolgd worden waar hij stelt dat zijn aanvraag zou dateren van 12.05.2017 i.p.v. 24.11.2017. Hij betwist evenmin dat het bewijs van goed gedrag en zeden dateert van 18.04.2017 en dus op het ogenblik van de bestreden beslissing ouder is dan 6 maanden. Het enige middel is ongegrond."

2.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel verplicht de overheid om haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 14 februari 2006, nr. 154.954; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). Dit houdt ook in dat zij zich moet steunen op alle gegevens en dienstige stukken. De overheid moet zich afdoende informeren over alle relevante elementen.

2.4. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de enige reden van afwijzing het gebrek aan actualiteit van het bewijs van goed gedrag en zeden is. De gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris acht dit bewijs van 18 april 2017 te oud (want meer dan zes maanden) om in aanmerking te nemen.

2.5. Verzoeker stelt dat hij dit stuk samen met zijn aanvraag heeft ingediend. Op het ogenblik van het indienen van de aanvraag was het stuk amper een maand oud.

2.6. Uit het administratief dossier blijkt dat de bijlage 41bis pas is uitgereikt op 14 november 2017 (en niet op 24 november 2017, zoals verwerende partij stelt). In de bijlage 41bis staat dat verzoeker zich op 12 mei 2017 heeft aangeboden. Verzoeker heeft de betaling voor zijn aanvraag verricht op 24 mei 2017. Alle overgemaakte stukken dateren van voor 12 mei 2017. Er zijn geen aanwijzingen in het administratief dossier die erop wijzen dat de stukken, waaronder het bewijs van goed gedrag en zeden, niet zijn ingediend op 12 mei 2017.

2.7. Verzoeker voegt aan het verzoekschrift e-mailverkeer toe, waaruit blijkt dat diens raadsman na de kennisgeving, op 26 januari 2017 het bestuur op de hoogte brengt dat dit bewijs minder dan een maand oud was op het ogenblik van het indienen van de aanvraag. Hij wijst erop dat verzoeker niet kan worden verantwoordelijk gesteld voor de lange behandelingsduur van de aanvraag.

Na contactname met de diensten van de stad Antwerpen antwoordt T.D.B., deskundige rechtspraak van deze stad: *“Nadien bood hij zich in mei 2017 opnieuw aan om een reguliere verblijfsaanvraag in te dienen. Hierop werd hem verzocht te bewijzen dat hij zich in legaal verblijf bevond. Mede door een gebrekkige opvolging van het dossier binnen onze dienst werd er pas in november 2017 overgegaan tot het afleveren van de bijlage 41bis (...)”*

Een eerste vraag die zich stelt is te weten of met deze stukken, ontstaan na de bestreden beslissing, rekening mag gehouden worden.

Het toelaten van stukken die voor het eerst bij het verzoekschrift worden gevoegd, in de debatten, is gerechtvaardigd in twee gevallen. Het eerste betreft het geval waarin de administratieve overheid een administratieve rechtshandeling neemt op eigen initiatief m.a.w. zonder dat de verzoekende partij erom gevraagd heeft. Het tweede, zoals in dit geval, betreft het geval waarin de administratieve overheid weigert het voordeel te verlenen dat verzoeker heeft gevraagd. In dit geval moet hij reeds in de aanvraag uiteenzetten waarom hij meent aanspraak te kunnen maken op het gevraagde. Weliswaar kan de administratieve overheid overwegen hem de gunst te weigeren om redenen waarop de verzoeker onmogelijk kon anticiperen bij het indienen van de aanvraag. In dat geval moet de administratieve overheid hem de gelegenheid geven zijn standpunt kenbaar te maken over de feiten die aan die redenen ten grondslag liggen en over de appreciatie van die feiten (*cf.* ook in die zin: RvS 8 augustus 1997, nr. 67.691). Dit is hier het geval. Dus mag de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) het mailverkeer tussen de raadsman van verzoeker en de stad Antwerpen en de Dienst Vreemdelingenzaken (periode januari en februari 2018) bij zijn onderzoek betrekken.

Het bewijs van goed gedrag en zeden is opgesteld op 18 april 2017. De verwerende partij betwist niet, wat blijkt uit de nota en de e-mail van de Dienst Vreemdelingenzaken naar de raadsman van verzoeker van 26 januari 2018, dat dit bewijs niet ouder dan zes maanden mag zijn. Hieruit kan afgeleid worden dat dit stuk wel actueel zou geweest zijn indien de bijlage 41bis was opgesteld, uiterlijk 18 oktober 2017. De bijlage 41bis is opgesteld amper een maand later, op 14 november 2017.

Uit het antwoord van 16 februari 2018 van de stad Antwerpen blijkt overduidelijk dat zij een *“gebrekkige opvolging van het dossier binnen onze dienst”* hebben verricht. Uit het woordgebruik *“pas”* blijkt dat de stad zelf van oordeel is dat het meer dan gebruikelijk lang heeft geduurd om de bijlage 41bis af te leveren. Verder bevestigt de stad niet dat verzoeker zich meermaals heeft aangeboden om diens dossier te vervolledigen. Het antwoord werd nochtans opgesteld door een *“deskundige rechtspraak”*. Van hem mag verwacht worden dat een dergelijk relevant feit zou vermeld zijn in diens mail. Verder blijkt niet uit het administratief dossier dat verzoeker zich verschillende malen, bijvoorbeeld om diens dossier te vervolledigen, heeft aangeboden bij de diensten van de stad Antwerpen.

Er wordt nog gewezen op het volgende in artikel 26/2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het Vreemdelingenbesluit):

§ 2

De vreemdeling dient zijn aanvraag voor een machtiging tot verblijf in vooraleer zijn toelating of machtiging tot verblijf verstrijkt en overlegt de volgende documenten om deze aanvraag te staven:

1° de documenten die aantonen dat hij voldoet aan de in de eerste paragraaf voorziene voorwaarden;

2° de documenten die aantonen dat hij voldoet aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden.

In afwijking van het eerste lid overlegt de vreemdeling die een aanvraag indient op basis van artikel 10bis, § 3, van de wet, de bewijsdocumenten die betrekking hebben op de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden ten laatste binnen de vier maanden na de indiening van zijn aanvraag.

§ 3

Indien de vreemdeling zijn aanvraag voor een machtiging tot verblijf overeenkomstig de tweede paragraaf indient, overhandigt de burgemeester of zijn gemachtigde hem een ontvangstbewijs van zijn aanvraag conform het model in de bijlage 41bis. Indien uit de controle van het effectief verblijf blijkt dat de vreemdeling in de gemeente verblijft, wordt de vreemdeling in het bezit gesteld van een attest van immatriculatie (model A), waarvan de geldigheidsduur gelijk is aan die van de verblijfstitel van de vreemdeling die vervoegd wordt, zonder echter langer te mogen zijn dan zes maanden. De burgemeester of zijn gemachtigde stuurt onmiddellijk een kopie van de aanvraag en van de bijlage 41bis naar de gemachtigde van de Minister.

Indien de aanvraag echter wordt ingediend op basis van artikel 10bis, § 3, van de wet, wordt de in het eerste lid voorziene termijn van zes maanden vermindert tot vier maanden.

Indien de vreemdeling zijn aanvraag voor een machtiging tot verblijf niet overeenkomstig de tweede paragraaf indient, beslist de burgemeester of zijn gemachtigde om deze aanvraag niet in overweging te nemen, door middel van het document conform het model in de bijlage 41ter. Een kopie van dit document wordt onmiddellijk aan de Minister of zijn gemachtigde bezorgd.” (eigen onderlijning).

Rekening houdend met het geheel van de elementen maakt verzoeker aannemelijk dat de bestreden beslissing onzorgvuldig is genomen. Er is bewezen dat het bewijs van goed gedrag en zeden tijdig werd ingediend. Zo niet werd geen bijlage 41bis met een inoverwegingname afgeleverd. Er is bewezen dat dit bewijs dus minstens binnen de vier maanden na 12 mei 2017 (tijdstip van aanmelding bij de stad volgens de bijlage 41bis) werd overgemaakt. Hieruit volgt dat het bewijs geen zes maanden oud was en de aanvraag niet had moeten afgewezen worden omdat het niet actueel is. Verder is ook aangetoond dat de aanvraag niet “onmiddellijk” is overgemaakt door de stad Antwerpen aan de Dienst Vreemdelingenzaken. Het dossier is “gebrekkelig” opgevolgd door de stad. De bewering in de nota met opmerkingen dat de tijdsperiode tussen de aanbidding bij het gemeentebestuur en het overmaken van het dossier door de stad aan de Dienst Vreemdelingenzaken te wijten is aan de onvolledigheid van het ingediende dossier, is niet met het minste ondersteund.

Uit de nota met opmerkingen en het mailverkeer blijkt dat de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris er automatisch vanuit gaat dat de aanvrager laattijdig stukken indient omdat niet eerder een bijlage 41bis wordt afgeleverd door een gemeente of een stad. In dit geval heeft de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris nagelaten te informeren over het tijdstip van overhandiging van het bewijs van goed gedrag en zeden en kon verzoeker onmogelijk anticiperen op een gebrekkige opvolging van het dossier door de stad Antwerpen en het “pas” nemen van de bijlage 41bis op 14 november 2017. Verzoeker heeft evenmin de gelegenheid gehad voor het nemen van de bestreden beslissing zijn standpunt kenbaar te maken. Sterker: uit het administratief dossier blijkt evenmin dat de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris nog contact heeft opgenomen met de stad Antwerpen, eens hij het standpunt van verzoeker kende.

2.8. De zorgvuldigheidsplicht is geschonden. Dit leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 13 december 2017 tot weigering van verblijf (bijlage 14) wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee mei tweeduizend achttien door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

M. BEELEN